

ració d'alguns funcionaris mantes vegades acreixenta; tenim de donar certificats de treball, ésser vocale d'Instituts de Reformes Socials, altres exercir de verificadors de defuncions amb totes les responsabilitats que enclou dit càrrec i que sobre nosaltres pesen, sens que les lleis, en canvi, no ens revesteixin del prestigi i la consideració necessàries per la alta missió social que ens està confiada que no ens permet altra desenrotlló d'activitats que una miserable *profilaxis de paper* (partes, oficis, etc.).

Del compliment dels nostres deures davant l'Estat com a metges, no ens en resta més que l'agror d'un inútil treballar de franc, a canvi d'una consoladora gama de sancions econòmiques i fins penals que ja en l'ordre civil ens acostem als subjectes a jurisdicció militar.

Però encara que influits depressivament per tanta desconfiança, els organismes directors de la nostra classe no han restat parats; el Directori de la Federació Nacional de Collegis de Metges d'Espanya no ha cessat de fer gestions per a cercar una fórmula que armonitzés les nostres aspiracions amb els nous deures que l'Hisenda ens imposa; fins uns dies es cobeja l'esperança de que un concert entre cada Col·legi provincial i l'Hisenda resoldria el conflicte.

Però al precisar aquesta solució el digne i infatigable president del Directori, el prestigiós metge valencià Dr. J. Sanchis Bergón, tingué d'escoltar del allavors ministre d'Hisenda, paraules crues atentatòries al nostre prestigi de classe i al secret professional i per a pendre acords davant del conflicte que plantejà l'irreductible actitud del senyor ministre d'Hisenda, foren convocades a Madrid el dia 15 de Juny, representacions de les Juntes de Govern de tots els Collegis d'Espanya, posant-se d'acord els representants de les diferents regions i formulant les conclusions en que es palesava la repugnància que sentia la classe al imposar-li l'obligació de portar llibres tot i fent constar la conformitat a contribuir d'una forma justa i equitativa a suportar les càrregues de l'Estat, sotmetent-nos amb gust a noves trabes tributàries, tot i procurant que elles fossin més lleus pels metges rurals o pels que modestament exerceixen en ciutats. Publicant a l'efect un manifest a l'opinió pública que es repartí de preferència als senyors diputats i senadors, amb alguns dels que s'encarregaren gestions per a lograr una més suau adaptació de l'impost a la nostra classe. Però mentre aquestes gestions anaven portant-se, les Delegacions d'Hisenda dirigien als Collegis una nota comminatòria obligant als metges a presentar declaració jurada abans dle 31 de Juliol, lo que justament alarmà la classe, de per tot ploviën consultes, tothom demanava nous aclariments. Davant d'aquesta desorientació la Directiva del SINDICAT acordà convocar a tots el metges de Catalunya p. r a assabentar-los dels resultats de les gestions fetes i fixar l'actitud que es cregués convenient adoptar. I, en efecte, el divendres, dia 15 de Juliol, atents a la crida s'acoplà al nostre lloc social, tan nombrós estol de companys que el

local resultaba esquifit per a engullir-los. En aquell acte es llegiren les conclusions d'una ponència oportunament nomenada i composta dels Drs. Moll, Guimferrer i el que escriu aquestes ratlles, le squals, després d'ampliadíssima discussió foren millorades amb adicions dels Drs Pla i Armengol, Rosell Jané i de la mateixa ponència; s'aproven per aclamació tal com segueix:

Primera. L'Assemblea declara que la classe mèdica no pot resistir-se a contribuir amb un augment tributari, a portar les càrregues econòmiques de l'Estat i accepta la nova tributació dita d'*utilitats* tot fent constar que creu excessiu el 5 per 100 que s'impone als ingressos totals—que no són beneficis,—afirmant ésser injusta i antisocial aquesta tributació pel treball personal en comparació a lo que tributen la propietat, la renda, les utilitats industrials i comercials, i això sembla molt més carregat pels metges per tractar-se de la classe que més treballa de franc i a la qui gratuïtment el mateix Estat li exigeix masses serveis.

Segona. Tenint en compte que la classe mèdica queda equiparada a les altres classes socials com a objecte de tributació, d'aquí en endavant les funcions que, dita classe exerceix col·lectivament i particular, estaràn subjectes absolutament totes, a una taxa d'honoraris.

Tercera. La classe mèdica està disposada a presentar la declaració jurada del seus ingressos, però demana no se li exigeixi premiantment aquesta declaració fins que conegui el reglament que el ministre d'Hisenda té promès per a l'aplicació de l'impost. I per a que en el proposat apresurament no es pugui veure ni sombra de rebeldia, proposa que una Comissió s'avisí amb el senyor Delegat d'Hisenda per a veure si pel personal competent de la Oficina es poden mentrestant lograr els necessaris aclariments que es formularan en un petit qüestionari.

Quarta. Creient que el nou impost grava d'una manera injusta i excessiva a tots els metges quins ingressos no arriben a 6,000 pessetes, procurar enrobutir per tots els mitjans que es creguin oportuns, les gestions fetes pel Directori de la Federació de Collegis de Metges d'Espanya a fi de que els companys que es trobin en aque'lles condicions, no tributin utilitats, fins de 3,000 pessetes anunt.

Quinta. Que considerant un rebaixament per a la nostra dignitat professional i atentatòria al secret mèdic, l'obligació de portar llibres d'entrades, es cerqui de comú acord amb l'Hisenda, mitjans per a que la declaració jurada, sigui aproximada expressió de la realitat de l'ingrès, a fin de evitar molestes investigacions que alguns cops podrien servir per a satisfer venjances personals i d'arma caciquesca.

Sexta. El SINDICAT donarà les instruccions necessàries per al compliment d'aquesta llei, publicant oportunament el resultat de les gestions que faci la Comissió que s'anomeni.

I s'acordà amplificar la ponència amb la valuosa adició dels Drs. Busquet i Teixidó, secretari del SINDI-